

**Міністерство аграрної політики та продовольства України**

**Вовчанський технікум Харківського національного технічного  
університету сільського господарства імені Петра Василенка**

«Затверджую»

Голова приймальної комісії

 Ю. В. Гречкін

## **ПРОГРАМА**

**та методичні рекомендації**

**вступного випробування з предмету «Українська мова»  
для абітурієнтів 2013 року на базі базової (повної) загальної  
середньої освіти**

**Програму розглянуто і схвалено  
цикловою комісією загальноосвітньої,  
гуманітарної та соціально-економічної  
підготовки**

**Протокол № \_\_\_ від \_\_\_\_\_**

**Голова циклової комісії \_\_\_\_\_ Т. В. Хворост**

## **ЗМІСТ ПРОГРАМИ**

1. Пояснювальна записка. Правила проведення вступного екзамену з української мови.
2. Критерії оцінювання навчальних досягнень з української мови за курс основної школи.
3. Нормативи оцінювання диктанту.
4. Програма.
5. Методичні рекомендації вступного випробування з предмету «Українська мова» (диктант)
  - 5.1 Методичні рекомендації до вивчення основних тем.
  - 5.2 Методичні рекомендації до повторення правил з орфографії та пунктуації української мови.
  - 5.3 Зразки диктантів до вступного екзамену.
6. Список рекомендованої літератури.

## 1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Мова належить до найважливіших ознак людини. Вона є засобом і матеріалом формування й становлення особистості людини, її інтелекту, волі, почуттів та формою буття. Мова – це безперервний процес пізнання світу, його освоєння людиною. Мова є засобом спілкування між людьми, передання власного досвіду іншим і збагачення досвідом інших.

Найважливішим завданням освіти в Україні на сучасному етапі є залучення молоді до національної культури на основі рідної мови.

Програму з української мови для вступників технікуму розроблено з урахуванням чинних програм з української мови для 5-9, 10-11 класів.

### ***Вступники повинні знати:***

- основні правила вживання звуків у різних позиціях слів, чергування голосних і приголосних звуків,
- зміни в групах приголосних, правила вживання великої літери, м'якого знака і апострофа,
- написання частин мови, складних слів;
- правила утворення і написання граматичних форм різних частин мови;
- види речень, способи ускладнення речень, типи зв'язків у реченнях, вживання сполучників і розділових знаків у різних видах речень тощо.

### ***Вступники повинні вміти:***

- грамотно писати слова з різними орфограмами,
- зіставляти звучання і написання слів,
- передавати на письмі звуки і звукосполучення, записувати складні, складноскорочені слова і аббревіатури, власні назви, робити перенос слів;
- правильно вживати відмінкові закінчення, а також закінчення різних форм дієслова,
- грамотно писати прислівники і займенники;
- визначати головні і другорядні члени речення, однорідні члени речення і узагальнюючі слова при них,
- зв'язки сурядності і підрядності, вставні і вставлені конструкції, уточнюючі члени речення, пряму і непряму мову, відповідно до цього правильно вживати розділові знаки.

## 2. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

навчальних досягнень з української мови за курс основної школи

Основною формою перевірки орфографічної та пунктуаційної грамотності є текстовий диктант.

Перевірці підлягають уміння: правильно писати слова на вивчені орфографічні правила та слова, визначені для запам'ятовування; ставити розділові знаки відповідно до опрацьованих правил пунктуації; належним чином оформляти роботу.

Перевірка здійснюється фронтально за традиційною методикою.

Для проведення екзамену у формі диктанту використовується текст, доступний для вступників після 9 класу обсягом від 180 до 190 слів та для вступників після 11 класу текст обсягом від 200 до 225 слів.

### Диктант

**оцінюється однією оцінкою на основі таких критеріїв:**

- орфографічні та пунктуаційні помилки оцінюються однаково;
- помилка в слові, яке повторюється в диктанті кілька разів, вважається однією помилкою;
- помилки на одне правило, але в різних словах, вважаються різними помилками;
- розрізняють грубі й негрубі помилки, тобто такі, які не мають істотного значення для характеристики грамотності.

Під час підрахування помилок дві негрубі вважають за одну грубу.

До негрубих відносять такі помилки:

- у винятках усіх правил;
- у написанні великої букви в складних власних найменуваннях;
- у випадках написання разом і окремо префіксів у прислівниках, утворених від іменників з прийменниками;
- у випадках, коли замість одного знаку поставлений інший;
- у випадках, що вимагають розрізнення не і ні (у сполученнях: не хто інший, як...; не що інше, як...; ніхто інший не..., ніщо інше не...);
- у пропуску одного зі сполучуваних розділових знаків або в порушенні їх послідовності;
- у заміні українських букв російськими.

За наявності в диктанті більше п'яти поправок оцінка знижується на бал.

### 3. НОРМАТИВИ ОЦІНЮВАННЯ ДИКТАНТУ

Кількість помилок	Бали	
	на базі 9 класів	на базі 11 класів
—	12	193 – 200
1 ( негруба )	11	185 – 192
1	10	176 – 184
1+1 ( негруба ) – 2	9	167 – 175
3 – 4	8	158 – 166
5 – 6	7	149 – 157
7 – 8	6	140 – 148
9 – 10	5	132 – 139
11 – 12	4	124 – 131
13 – 14	3	116 – 123
15 – 16	2	108 – 115
17 – 18	1	101 – 107

## 4. ПРОГРАМА З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

### 1. Фонетика і орфографія

#### 1.1. Велика літера у власних назвах

Написання імен, по батькові, прізвищ, псевдонімів, прізвиськ. Складні прізвища, псевдоніми та імена, що пишуться через дефіс. Написання власних назв іншомовного походження. Написання індивідуальних назв: міфологічних істот і божеств, дійових осіб у літературних творах.

Назви найвищих державних та міжнародних посад, міністерств, управлінь, установ і організацій. Агрономічні, астрономічні, історичні, літературні, географічні й топографічні назви.

#### 1.2. Вживання знака м'якшення . Вживання апострофа

Вживання знака м'якшення після м'яких д, з, с, дз, ц, л, н у кінці слова та складу, після м'яких приголосних у середині складу перед о. У суфіксах іменників, прикметників та прислівників (- зький, - ський, - цький; - зькість, - ськість, - цькість; - зько, - сько, - цько; - зькому, - ському, - цькому; - зьки, - ськи, - цьки). Суфікси - еньк-, - оньк -, - есеньк -, - ісіньк -, - ісіньк -. Знак м'якшення у родовому відмінку множини іменників жіночого роду м'якої групи і відмінків середнього роду на – нн (я), - ц (е) II відміни, у дієслівних формах дійсного та наказового способу.

Вживання апострофа на позначення роздільної вимови після твердих приголосних перед я, ю, є, ї (у корені та після префіксів). Апостроф у словах іншомовного походження.

#### 1.3. Ненаголошені голосні [e], [и], [o]

Написання Е, И, О у ненаголошених складах за умови добору перевірного слова із наголосом на Е, И, О. А замість О перед складами з постійно наголошеним а (я). О у суфіксах. Правопис Е у суфіксах і повноголоссях. И чи І у групах звуків (- ри -, - ли -; - рі -, - лі-).

#### 1.4. Чергування приголосних при словозміні й словотворенні

Зміни приголосних у непрямих відмінках іменників, а також при утворенні нових слів. Групи чергувань г – з - ж, к-ц-ч, х-с-ш. Зміни приголосних при пом'якшенні. Основні позиції чергувань

#### 1.5. Спрощення в групах приголосних. Подвоєння, подовження Приголосних.

Випадні Д і Т у групах – ждн -, - здн -, - стн -, - стл -. Випадний К у

групах – зкн -, - скн - при творенні дієслів із суфіксом – ну -.

Випадний Л у групі приголосних - слн -.

Збіг приголосних. Подвоєння Н перед суфіксом - ість. Буквосполучення – нн - у прикметникових суфіксах. Подовження приголосних д, т, з, с, л, н, ж, ш, ц, ч перед Я, Ю, Є, І.

#### 1.6. Написання префіксів роз -, без -, через -, з- (зі -)

Перехід з- у С- перед глухими приголосними, з- у ЗІ- з метою уникнення збігу приголосних. З у префіксах роз -, без -, через - (порівняння з російською мовою).

#### 1.7. Правила переносу слів

Сполучення ДЖ, ДЗ при переносі. Апостроф і м'який знак при переносі. Склади з однієї літери. Переніс складних слів, аббревіатур, прізвищ з ініціалами, умовних скорочень. Розділові знаки при переносі.

#### 1.8. Правопис слів іншомовного походження

Передача голосних і приголосних звуків у словах іншомовного походження. Подвоєні й не подвоєні приголосні. Групи приголосних з голосними. Вживання апострофа і м'якого знака в словах іншомовного походження. Дифтонги і кінцеві групи приголосних. Відмінювання слів іншомовного походження.

#### 1.9. Написання складних і складноскорочених слів

Загальні правила правопису складних слів. Сполучні голосні.

Написання разом, окремо або через дефіс складних іменників, 5 прикметників, числівників та займенників, прислівників. Прикладка.

Складні прийменники, сполучники, частки. Правопис складноскорочених слів.

## 2. Морфологія

### Частини мови

#### 2.1. Написання іменників. Пояснення до форм родового відмінка однини іменників чоловічого роду II відміни

Відмінювання іменників в однині та множині з урахуванням групи і відміни. Невідмінювані іменники. Закінчення - а (- я) або - у (- ю) в родовому відмінку однини іменників II відміни.

#### 2.2. Відмінювання імен по батькові. Відмінювання прізвищ.

Особливості відмінювання імен по батькові. Відмінювання чоловічих та жіночих прізвищ. Особливості відмінювання прізвищ на -ко, а також

прізвищ іменникового походження.

### 2.3. Написання прізвищ і географічних назв

Труднощі перекладу прізвищ і географічних назв. Правопис голосних у корені (А чи О, Е чи Є, И чи І).

### 2.4. Написання прикметників

Тверда і м'яка група прикметників. Особливості відмінювання прикметників. Ступені порівняння: проста і складена форма. Зміна основи деяких прикметників. Прикметники, що не утворюють ступенів порівняння.

### 2.5. Написання числівників

Числівник як частина мови. Кількісні, порядкові, дробові числівники. Прості, складні і складені числівники.

### 2.6. Зв'язок числівників з іменниками, правопис

Узгодження і керування у сполученнях числівників з іменниками.

Особливості відмінювання числівників. Написання цифр словами у словосполученнях і реченнях.

### 2.7. Написання займенників

Особові, присвійні, вказівні, питальні, означальні займенники.

Зворотний займенник себе. Особливості відмінювання. Правопис складних (неозначених і заперечних) займенників.

### 2.8. Прислівник. Розряди, творення і правопис

Прислівник як частина мови. Розряди прислівників за значенням.

Творення прислівників від інших частин мови. Утворення ступенів порівняння. Правопис складних прислівників. Правопис прислівників із префіксом ПО -.

### 2.9. Прийменник. Сполучник. Частка. Вигук

Поняття про службові частини мови. Вираження прийменниками різноманітних відношень відмінкових форм з дієсловами та іншими словами в реченні. Походження прийменників. Прості, складні і складені прийменники. Вживання прийменників з формами непрямих відмінків. Прості, складні і складені сполучники. Сполучники сурядності: єднальні, протиставні і розділові. Сполучники підрядності: часові, причинові, цільові, умовні, допустові, наслідку, порівняльні.

Групи часток за значенням. Словотворчі і формотворчі частки.

Творення вигуків. Розряди вигуків за значенням.

## 3. Синтаксис і пунктуація



### 3.1. Речення з однорідними членами. Речення з відокремленими членами

Поняття про ускладнене речення. Однорідні члени речення.

Сполучники і розділові знаки при однорідних членах речення.

Узагальнюючі слова при однорідних членах речення. Поняття і умови 7 відокремлення другорядних членів речення. Відокремлені прикладки.

Уточнюючі члени речення.

### 3.2. Звертання. Вставні слова, сполучення слів, речення

Способи вираження і виділення звертання. Значення вставних слів, сполучень слів і речень, вживання розділових знаків.

### 3.3. Складне речення

Поняття про складне речення. Типи складного речення.

### 3.4. Складносурядні речення

Структура складносурядних речень. Відношення між частинами складносурядних речень (єднальні, протиставні, зіставні, розділові, приєднувальні). Вживані сполучники. Вживання розділових знаків.

### 3.5. Складнопідрядні речення

Поняття про складнопідрядне речення. Види підрядних речень (місця, часу, причини, наслідкові, мети, порівняльні, умовні, допустові, супровідні). Вживання сполучників і розділових знаків.

### 3.6. Складнопідрядні речення з кількома підрядними

Види зв'язків частин у складнопідрядному реченні з кількома підрядними. Вживання розділових знаків.

### 3.7. Безсполучникові складні речення. Розділові знаки в них

Безсполучникові складні речення з однотипними частинами (одночасність перелічуваних явищ, часова послідовність дій чи явищ значення зіставлення або протиставлення - складносурядні.

Безсполучникові складні речення з різнотипними частинами (з'ясувально-об'єктивні відношення, причиново-наслідкові та умовно-наслідкові відношення, значення допустовості, пояснювальні відношення) - складнопідрядні.

### 3.8. Складні речення з різними видами зв'язку

Поєднання різних видів зв'язку у складному реченні. Вживання розділових знаків.

### 3.9. Пряма й непряма мова

Вживання розділових знаків при прямій мові. Передача чужої мови у вигляді підрядного речення - непряма мова. Цитата.

**5. Методичні рекомендації вступного випробування з предмету  
«Українська мова» для вступників до  
Вовчанського технікуму Харківського національного технічного  
університету сільського господарства ім. П.Василенка  
у 2013 році**

**Правила проведення вступного екзамену з української мови**

Для вступного диктанту добираються тексти, максимально насичені вивченими орфограмами й пунктограмами. За метою висловлювання це можуть бути тексти-розповіді, описи чи міркування. Проте частіше це тексти комбінованого типу, в яких органічно поєднуються елементи всіх типів з монологічною і діалогічною формою викладу.

Методика проведення вступного диктанту включає такі обов'язкові етапи:

- читання екзаменатором тексту диктанту в цілому;
- проведення лексико-семантичної роботи;
- виразне читання кожного речення зокрема - абітурієнти повинні на слух сприйняти інтонаційний малюнок його;
- читання речення логічно виділеними частинами (двічі кожно);
- перечитування викладачем речення в цілому - абітурієнти остаточно визначаються в пунктуації речення;
- роботи здаються вступниками одразу ж після перевірки за викладачем.

Після запису абітурієнтами тексту диктанту не можна залишати роботи для самостійної перевірки. Психологічно це обґрунтовується так: у ході написання тексту увага абітурієнтів максимально концентрується, загострюється слух, активізується довільна пам'ять (пригадується необхідний лінгвістичний матеріал), а вже під час самоперевірки розумова напруга спадає (і це цілком природно!), закрадаються сумніви, непевність у написанні і в результаті - правильне написання найчастіше виправляється на неправильне.

Важливе значення для успішного написання контрольного диктанту має рівень оперативної пам'яті вступника - вміння утримувати і відповідно відтворювати на письмі по ходу диктування фрази, логічні частини тексту. Нерозвинена оперативна пам'ять збиває з колективного ритму письма, спонукає до перепитування, заглядання у всебіч і врешті спричинює відставання.

Розвитку оперативної пам'яті приділяється увага у процесі проведення навчально-тренувальної роботи, зокрема застосування таких методичних прийомів, як вільні диктанти, перекази, навчальні диктанти, письмо по пам'яті тощо.

## **6. Список рекомендованої літератури**

1. Програми для середньої загальноосвітньої школи. Рідна мова. 5-11 класи. Міністерство освіти і науки України. Лист № 1/11-6611 від 23.12 2004 –К.; «Перун». Ірпінь. 2005).
2. Український правопис / Національна академія наук України; Інститут мовознавства ім. О. О. Потебні, Інститут української мови - 5-те видання, стереотип.-К.; Наукова думка, 1996,-58-59).